

den da førte Krig kostede, forlængst er dækket ved denne Krigsskat, er et Brud paa Tro og Love. Det er en Erklæring af den daværende Konsejlspræsident. Der var næppe nogen af dem, der i det daværende Rigsraad forhandlede om denne Krigsskat, som har tænkt sig Muligheden af, at den skulde bestaa 20—30 Aar derefter. Jeg skal i den Henseende minde om, at under disse Forhandlinger, som for Resten vare meget fortløberige, var der adskillige, der mente, at der kunde være Anledning til at komme ind paa Toldbetragtninger, men man undlod det med den Begrundelse, at der kun var Tale om en midlertidig, en Slags foreløbig Lov, der næppe vilde vedblive at bestaa, og der var næppe nogen i det daværende Rigsraad, der tænkte sig, at denne Skat skulde være i Kraft endnu den Dag i Dag. Nu have Kravene fra mine Meningsfæller i dette og i det andet Ting været saa bestedne overfor de ubillige og uretfærdige indirekte Skatter, at de ikke have forlangt større Nedgang deri end netop et Beløb, der svarer til den Krigsskattold, som blev paalagt i 1864, og som burde have været ophævet for længe siden. Saaledes kunne i al Korthed Kravene fra vor Side fremstilles. Jeg veed nok, at en enkelt Gang har man forlangt en større Nedgang end Krigsskattoldens Beløb, men saa har man erklæret sig villig til enten at tilvejebringe Erstatning for den Nedgang, som gik ud over Krigsskattoldens Beløb, eller til ikke at forlange yderligere Nedsættelse end disse 3½ Mill. — sidste Gang var det kun 2,700,000 Kr. — før Toldbestatningen i det hele har naaet ud over et vist nærmere betegnet Beløb.

Jeg skal dernæst ganske kort minde om, hvorledes man fra den anden Side har stillet sig overfor de Krav, som fra vor Side ere fremkomne i de forløbne 19 Aar. Jeg har allerede haft Lejlighed til at nævne, hvorledes man i 1871—75 kunde gaa med til Nedsættelser paa endog 2 Mill., uagtet Toldens Beløb da ikke var synderlig mere end Halvdelen af, hvad den er nu. I 1871—72 udgjorde den samlede Told 17½ Mill.; og paa det sidste Statsregnskab opføres den med 30½ Mill. Der mangler altsaa ikke grumme meget i, at den nu er dobbelt saa stor, som den var den Gang. Med det mindre Beløb altsaa og med den mindre Evne for Statskassen i det hele kunde man den Gang gaa ind paa Nedsættelser, men nu, efter at Toldbestatningen er vokset omtrent til det dobbelte, og efter at — jeg skal ikke komme ind paa den provisoriske Husboldning, og hvorledes Statskassens Beholdning under den er gaaet ned, men der var jo ogsaa en Tid, da den gik

meget stærkt op — efter at, siger jeg, Statskassens Evne i det hele er vokset, fjærner man sig fra den anden Side, fra Regeringens og Højres Side, betydelig fra det, man vilde indrømme i Tidsrummet 1871—75. Det er jo en bekendt Sag, at med den nuværende Regerings Tiltrædelse indtræder der en bestemt Forandring med Hensyn til Toldlovens Behandling. Jeg skal i den Henseende minde om en Udtalelse fra den nuværende Konsejlspræsident (Estrup) fra 1876, hvori han siger, at han ikke vil tage i Arv den forrige Ministers Beredvillighed til at gaa ind paa en udættet Nedgang af 2 Mill. Han har jo ogsaa baade den Gang og hele Tiden siden holdt paa fuldstændig Kompensation, eller i alt Fald holdt paa, at der ikke maatte ske nogen væsentlig Nedgang uden nogen tilsvarende Forhøjelse. Det har jo været Pointet i Regeringens Forslag og ogsaa i dette Tings Forslag lige siden 1876. Nu har der siden den Tid været to Perioder, hvor Toldloven har været til Behandling, nemlig Tidsrummene 1880—84 og 1887—90. Tidligere, navnlig i den første Periode, var der kun Tale om ingen væsentlig Nedgang uden tilsvarende Forhøjelse, og en enkelt Gang saa det ud til, at der kunde blive nogle Hundrede Tusinde Kroners Nedsættelse, men nu, i det Forslag, jeg her holder i min Haand, ser det ud til, at man gaar betydelig videre. Nu er man ikke længere tilfreds med, at det gaar lige op, men det ser ud til, at man forlanger Forhøjelse i Stedet for at indrømme os noget med Hensyn til vore berettigede Fordringer om Nedgang. Jeg kan ikke forstaa den Beregning, der findes i Anmærkningerne til Toldlovsforslaget, Tillæg A. Spalte 2827—32, paa anden Maade, end at Resultatet nok vil blive en Forhøjelse i Stedet for en Nedgang, hvad der for Resten allerede er gjort opmærksom paa her i Dag af tidligere Talere. Navnlig naar man ser paa Beregningen Spalte 2829—32 om den Nedgang, der skal finde Sted, naar en Olskat af 10 Kr. pr. Tønde træder i Kraft, tror jeg nok, man maa erkende, at den Beregning holder ikke Stil, men at Resultatet af denne Olskat og den dermed følgende Nedgang vil blive en betydelig Binding for Statskassen. I Bemærkningerne til Lovforslaget om en Olskat er Produktionen af bayersk Öl i 1888 anslaaet til omtrent 600,000 Tønder. Paa udfyldte Skemaer, som ere indkomne, var der opført 561,000 Tdr., men 6 Bryggerier have ikke indsendt de tilsendte Skemaer, og disse 6 Bryggeriers Produktion anslaaes til 38,000 Tdr., hvorved man altsaa faar en Produktion af 600,000